

HỎI ĐÁP TRỢ NIỆM LÚC LÂM CHUNG

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

(được cắt từ các băng giảng của HT)

MỤC LỤC

HỎI ĐÁP TRỢ NIỆM LÚC LÂM CHUNG

- **CHƯƠNG I:** Thời điểm bắt đầu & thời gian trợ niệm
- **CHƯƠNG II:** Giúp người lâm chung
- **CHƯƠNG III:** Công tác chuẩn bị trợ niệm?
- **CHƯƠNG IV:** Phương pháp trợ niệm
- **CHƯƠNG V:** Khai thị lâm chung?
- **CHƯƠNG VI:** Làm thế nào trợ niệm hiệu quả?
- **CHƯƠNG VII:** Thân trung âm có thể vãng sanh?
- **CHƯƠNG VIII:** Tạo phước cho người mất
- **CHƯƠNG IX:** Vãng sanh và tướng điềm lành
- **CHƯƠNG X:** Công đức của trợ niệm
- **CHƯƠNG XI:** Làm thế nào để tự tại vãng sanh?
- **CHƯƠNG XII:** Thành lập đoàn trợ niệm
- **CHƯƠNG XIII:** Những vấn đề khác

HỎI ĐÁP

TRỢ NIỆM LÚC LÂM CHUNG

PHẦN GIẢNG GIẢI

HỎI ĐÁP TRỢ NIỆM LÚC LÂM CHUNG

CHƯƠNG X

LÀM THẾ NÀO TỰ TẠI VÃNG SINH?

HỎI ĐÁP TRỢ NIỆM LÚC LÂM CHUNG

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH?

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao?
2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao?
3. Ai là người không cần trợ niệm?
4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao?

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (1)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (1)

Câu hỏi 154: Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây? (1)

Đây có thể nói là vấn đề lớn đấy, có được sự ý thức, sự cảnh giác là việc tốt. Vậy chúng ta phải làm cách nào đây?

- *Nỗ lực để biết trước ngày giờ ra đi* (1)

- ✓ Bản thân mình phải thật sự nỗ lực thực hiện cho được việc khi lâm chung mà không cần người giúp đỡ, không bị bệnh, biết được ngày đi. Khi đi biết báo lại với mọi “tôi xin từ giả mọi người vào thời điểm nào đó tôi sẽ ra đi”, bạn thấy có tự tại quá không?
- ✓ Sự thị hiện này không phải chỉ có lợi ích cho bạn mà còn giáo hóa cho rất nhiều chúng sanh. Mọi người nhìn thấy bạn như vậy, đây là sự thật, chứ không phải là giả nên người không niệm Phật cũng sẽ niệm Phật, bạn sẽ hóa độ rất nhiều chúng sanh, cho nên thật sự là “tự hành hóa tha”, đâu cần phải giảng kinh nói pháp gì, tôi sẽ làm kiểu mẫu cho bạn xem.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (2)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (2)

Câu hỏi 154: Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây? (2)

- *Nỗ lực để biết trước ngày giờ ra đi* (2)

Tôi nhớ lại lần đầu tôi sang Hồng Kông giảng kinh là năm 1977, 30 năm trước, lúc đó dường như là mẹ của Tiến sĩ Hà Đông tại Hồng Kông vãng sinh chưa được bao lâu, đại khái là không quá 5 năm.

Thầy Lý có nói cho chúng tôi biết được việc mẹ của Tiến sĩ Hà Đông trước khi vãng sinh, bà đã mở đại hội vãng sinh chiêu đãi ký giả, biết trước giờ đi. Cả nhà họ là tín đồ Cơ Đốc «kiền thành», nhưng Tiến sĩ Hà Đông rất là có hiếu với mẹ, trong nhà cũng có bàn thờ Phật, cho nên cả nhà họ là đa nguyên văn hóa, người nào có tín ngưỡng của người ấy, không ai can thiệp vào ai, rất là hòa thuận, vui vẻ. Gia đình này rất là khó có.

Lúc lão phu nhân sắp lâm chung bà đã dặn dò con trai và con dâu, bà nói:

- Cuộc đời của chúng, cả nhà của chúng ta đây tự do tôn giáo không có trở ngại gì với nhau, rất là tốt

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (3)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (3)

Câu hỏi 154: Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây? (3)

- *Nỗ lực để biết trước ngày giờ ra đi* (3)

Rồi bà nói:

- Hôm nay mẹ vãng sinh, mẹ yêu cầu các con lần sau cùng hãy niệm mấy câu niệm Phật tiễn mẹ đi

Con trai và con dâu của bà cũng đồng ý luôn, ngay trong ngày bà vãng sinh họ thấy bà xếp bằng ngòai đó rồi đi luôn.

Sau này cả nhà đều quy y theo Phật, còn nhà của họ bây giờ là Đông Liên Giác viện. Đông Liên Giác viện chính là nhà của Tiến sĩ Hà Đông bỏ ra để cúng dường Tam Bảo. Đây là nói cuộc đời của lão Thái Thái.

Bạn thấy đó, bà không nói gì cả, đến khi lâm chung làm như vậy để cho người thấy, bà hóa độ rất nhiều người đó.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (4)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (4)

Câu hỏi 154: Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây? (4)

- *Muốn biết trước ngày giờ ra đi phải làm gì?* (1)

1- Ngoài niệm Phật A DI ĐÀ thì vạn duyên buông bỏ

Ở Đài Loan, chúng tôi cũng chịu ảnh hưởng. Đây là sự thật chứ không phải giả, vậy vấn đề này được giải quyết rồi, không cần người quan tâm.

Tại sao bà ấy làm được như vậy? Đâu có gì khác đâu, chỉ là do buông bỏ được mà thôi. Rắc rối lớn nhất của chúng ta ngày nay là bỏ không được.

Xin thưa với các vị!

- Duyên đời phải buông bỏ,
- Phật pháp cũng phải buông bỏ,

Ngoài niệm Phật “A Di Đà Phật” thì tất cả đều duyên [đều phải buông bỏ]. Nếu còn hơi có dính mắc một chút việc thế gian & xuất thế gian thì đi không được. Nhất định phải nhớ điều này.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (5)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (5)

Câu hỏi 154: Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây? (5)

- *Muốn biết trước ngày giờ ra đi phải làm gì?* (2)

2- Muốn buông bỏ vạn duyên phải làm sao? (1)

– Bình thường tích công chứa đức nhưng không hưởng

- Trong đời sống hàng ngày đoạn tất cả điều ác, tin [làm] tất cả việc thiện bạn mới có phước.
- Người mà được vãng sinh tự tại thì phước báu là bậc nhất.
- Ngay trong đời này tích công lũy đức, đoạn ác, tu thiện thì phước báu sẽ được hưởng ngay lúc lâm chung.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (6)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (6)

Câu hỏi 154: Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây? (6)

- *Muốn biết trước ngày giờ ra đi phải làm gì?* (3)

2- Muốn buông bỏ vạn duyên phải làm sao? (2)

– Lúc nào hưởng? Đến lúc lâm chung hưởng

- Bình thường không hưởng phước, đến khi lâm chung mới hưởng cái phước báu này.
- Người bình thường như chúng ta đây, mới tu có một chút xíu phước mà đã vội hưởng rồi, không chỉ hưởng hết mà còn hưởng quá nữa. Lúc bạn lâm chung có bệnh khổ, bệnh khổ nghĩa là gì? Là không đủ phước.
- Cho nên muốn khi lâm chung mình nắm chắc là đi được thì bạn nhất định phải đoạn ác, tu thiện, tích công lũy đức.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (7)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (7)

Câu hỏi 155: Trong tình trạng không có người trợ niệm, vậy ngày thường chúng ta phải làm thế nào để nắm chắc việc vãng sinh? (1)

3- Chỉ cần làm 20% những gì Kinh Vô Lượng Thọ dạy

- Chư cổ Đức thường nói có 3 bậc chín phẩm và nói rất nhiều, khi giảng bộ kinh này, tôi có nói khác với Chư cổ Đức một vài lời. Tôi cho rằng:
- Nếu như chúng ta làm được 100% những gì mà trong kinh Vô Lượng Thọ đã dạy, những lý mà trong đó nói chắc chắn thì vãng sinh hạng **thượng thượng phẩm**,
- Còn nếu như chúng ta không có năng lực làm được thì có thể làm được 90%, còn lại 10% vẫn chưa làm được, thì bạn sẽ vãng sinh thế giới Tây Phương Cực Lạc **hạng thượng trung phẩm**;
- Còn nếu như bạn chỉ làm được 80%, còn 20% chưa làm được thì sẽ bị giảm xuống, bạn sẽ sanh vào **thượng phẩm hạ sanh**.
- Cứ như vậy thì sẽ giảm xuống từng cấp, từng cấp giảm đến sau cùng, còn đến **hạ phẩm hạ sanh**, chí ít cũng phải làm được 20%, còn lại 80% chưa làm được.
- Làm được 20% thì sẽ được hạ, hạ phẩm vãng sinh;

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (8)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao? (8)

Câu hỏi 155: Trong tình trạng không có người trợ niệm, vậy ngày thường chúng ta phải làm thế nào để nắm chắc việc vãng sinh? (2)

4- Làm dưới 20% phải có thiện tri thức trợ niệm

- Còn nếu như 20% cũng không làm được nữa thì việc vãng sinh rất khó nói. Bạn không có nắm chắc, việc này hoàn toàn phải dựa vào vận số của bạn khi lâm chung. Nếu vận số tốt thì gặp được thiện tri thức tốt trợ niệm giúp bạn, cảnh tỉnh bạn, có lẽ sẽ được vãng sinh. Còn nếu như gặp duyên không tốt khi lâm chung thì bản thân sẽ không nắm chắc việc vãng sinh.
- Hôm nay, điều chúng tôi yêu cầu là tự thân phải nắm chắc. Trong hoàn cảnh không có người trợ niệm, không có người giúp đỡ mà mình khẳng định là nắm chắc việc vãng sinh, muốn vậy thì mình nhất định phải hiểu rõ nghĩa thú, y giáo phụng hành.

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (1)

Câu hỏi 156: Khi lâm chung không gặp được thiện duyên thì làm thế nào mới giữ được chánh niệm? (1)

Khi lâm chung có gặp được bạn lành trợ niệm hay không còn là một ẩn số. Tuyệt đại đa số là khi lâm chung không gặp được duyên lành, làm đánh mất cơ duyên của đời này. Thật là đáng tiếc!

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (9)

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (2)

Câu hỏi 156: Khi lâm chung không gặp được thiện duyên thì làm thế nào mới giữ được chánh niệm? (1)

- *Thường ngày phải thường xuyên niệm Phật*

- Cho nên tất cả phải tự mình nuôi dưỡng trong đời sống hàng ngày, bản thân phải cảm chắc việc vãng sinh.
- Ở nước Mỹ 20 năm gần đây người niệm Phật vãng sinh có rất nhiều kiểu mẫu tốt, đều là những thứ chúng ta cần phải học tập. Cho nên chúng ta nên nghĩ đến việc giữ vững chánh niệm khi lâm chung.
- Thường ngày niệm Phật chính là luyện tập, thường ngày là luyện binh, lâm chung là đánh giặc. Thành bại là do một niệm sau cùng khi lâm chung.

Câu hỏi 157: Nếu như thật sự rất muốn vãng sinh, nhưng khi vãng sinh lại không có duyên, không có người trợ niệm thì phải làm sao? (1)

- *Có thể dùng máy niệm Phật*

- Có thể dùng máy niệm Phật ngày đêm không gián đoạn, có thể cảnh tỉnh lấy mình.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (10)

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (3)

Câu hỏi 157: Nếu như thật sự rất muốn vãng sinh, nhưng khi vãng sinh lại không có duyên, không có người trợ niệm thì phải làm sao? (2)

- *Có chân tín, chân nguyện, thực sự niệm Phật*

Nếu như sự thật muốn vãng sinh, thực ra mà nói không cần quá nhiều điều kiện:

- có chân tín,
- có chân nguyện,
- thật sự chịu niệm Phật,

muốn gặp đức A Di Đà Phật thì phải có điều kiện này. Có chân tín, chân nguyện (và) phải buông bỏ hết tất cả nhân tình, thế sự của thế gian này thì bạn mới có thể đi được.

1- Buông bỏ vạn duyên

Tuy là có chân tín, thiết nguyện, nhưng nếu có 1 việc của thế gian này chưa buông bỏ được thì nó sẽ là sợi dây để trói bạn lại, bạn sẽ không đi được.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (11)

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (4)

Câu hỏi 157: Nếu như thật sự rất muốn vãng sinh, nhưng khi vãng sinh lại không có duyên, không có người trợ niệm thì phải làm sao? (3)

2- Vạn duyên gì?

✓ Việc của thế gian có phân chia đây không ngoài 2 thứ này ra:

(1) Một là tình thân,

(2) Hai là tài sản,

2 thứ này phải dứt bỏ sạch. Trong lòng không còn chút lo lắng nào thì bạn mới vãng sinh, mới không có chướng ngại, phải buông bỏ hết, cho dù là bao nhiêu đi nữa, chỉ cần có 1 chút đeo mang thì đời này bạn sẽ không vãng sinh được.

Đây là điều đáng tiếc nhất trong cuộc đời. Tuyệt đại đa số con người ta không được vãng sinh chính là do không buông bỏ được.

✓ Khi nào mới buông bỏ được?

Ngay bây giờ đây phải buông bỏ, chứ đừng có nói đợi khi lâm chung tôi mới buông bỏ. Bây giờ còn không buông bỏ, đợi lúc chết buông bỏ được sao.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (12)

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (5)

Câu hỏi 158: Khi mệnh chung không có người đến trợ niệm, gia đình bà con lại không tin Phật, không tin việc vãng sinh này thì chúng ta phải làm sao? (1)

Ngày nay, việc quan trọng nhất đó là vãng sinh Tịnh Độ, phải xem việc này là đại sự nhất phải giải quyết trong đời sống chúng ta.

- *Làm thế nào để vãng sinh?*

- Bạn nhất định phải hiểu rõ tình trạng của xã hội hiện nay.

- Không được phát bệnh, để bạn bị bệnh thì bạn sẽ không làm chủ được, phải chịu cho người khác sắp đặt, bác sĩ, y tá, oán thân trái chủ, rất là phiền phức.

- Bạn phải có được những bạn đạo thật tốt đến để bảo hộ cho bạn, đến để chăm sóc bạn lúc này đây,

- Ngộ nhớ đến khi lâm chung mà không có những người này thì phải làm sao?

Gia đình quyến thuộc của bạn không có tin Phật pháp thì bạn bị rắc rối lớn rồi đó.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (13)

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (6)

Câu hỏi 158: Khi mệnh chung không có người đến trợ niệm, gia đình bà con lại không tin Phật, không tin việc vãng sinh này thì chúng ta phải làm sao? (2)

- *Không người trợ giúp thì phải biết trước ngày giờ ra đi* (1)
  - Trong nửa thế kỷ gần đây, những điều mà chúng tôi đích thân thấy, tận tai nghe có rất nhiều người tại gia, xuất gia niệm Phật vãng sinh. Biết trước giờ đi, không có bệnh khổ, nói đi là đi, đây là tấm gương cho chúng ta. Những người này đến đây để dạy cho chúng ta, thị phạm cho chúng ta thấy.
  - Chúng ta phải có quyết tâm, phải có tín tâm giống như họ, không có bất cứ chướng ngại nào cả.
  - Tôi phải mong rằng tất cả huynh đệ chúng ta thật sự nỗ lực, đừng nên phụ lòng cuộc đời này.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (14)

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao? (7)

Câu hỏi 158: Khi mệnh chung không có người đến trợ niệm, gia đình bà con lại không tin Phật, không tin việc vãng sinh này thì chúng ta phải làm sao? (3)

- *Không người trợ giúp thì phải biết trước ngày giờ ra đi* (2)

- ✓ Từ vô lượng kiếp đến nay, chúng ta đã bị lẫn lộn trong vòng luân hồi của 6 đường. Cuối cùng cũng bị mê lầm, điên đảo, không sang được thế giới Tây phương Cực Lạc;
- ✓ Lúc sắp chết mà còn sinh bệnh thì dù có được nhiều người quan tâm trợ niệm cũng không có lợi ích gì, vẫn theo nghiệp luân chuyển như cũ, còn nằm trong 6 đường luân hồi.
- ✓ Hy vọng ngay trong đời này chúng ta phải có sự cảnh giác cao độ, không có làm những việc ngốc nghếch này nữa thì

(1) Ngay bây giờ phải buông bỏ,

(2) Ngay bây giờ phải niệm Phật cho chân thật.

Xem việc niệm Phật này là việc đại sự quan trọng nhất trong đời sống hàng ngày của chúng ta, còn những việc tầm thường khác thì không cần để ý tới.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (15)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (1)

Câu hỏi 159: Làm thế nào để có thể thực sự cầm chắc việc tự tại vãng sinh, phải là người như thế nào để có thể không cần người trợ niệm khi vãng sinh? (1)

- Nếu muốn ngay trong cuộc đời của chúng ta đây thật sự có thể thành tựu, sự thành tựu đáng tin nhất, nhanh chóng nhất, đơn giản nhất chính là nắm lấy thế giới Tây Phương Cực Lạc, thân cận Đức A Di Đà Phật. Đây là điều cầm chắc nhất.
- Đại sư Thiện Đạo có dạy chúng ta (Ngài Thiện Đạo chính là hóa thân của Đức A Di Đà Phật, những điều ngài nói chính là đích thân Đức A Di Đà Phật tuyên dương) “Muôn người tu muôn người đi”.
- Ngày nay chúng ta được thân người, gặp được Phật pháp, lại nghe được pháp môn Tịnh Độ, chỉ cần chúng ta tin tưởng điều mà tôi đã nói với các quý vị ở trước, nếu bạn có thể (1) chuyên tâm, (2) có thể thủ nhất thì ngay trong đời này bạn nhất định thành tựu.
- Khi ra đi không bị bệnh, đứng ra đi, ngồi ra đi, đây mới thực sự là tự tại. Không cần phải nhờ người khác trợ giúp, những thí dụ mà chúng tôi nói ra đây, những người vãng sinh kia đều không cần người khác trợ niệm, không cầu cạnh ai.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (16)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (2)

Câu hỏi 159: Làm thế nào để có thể thực sự cảm chắc việc tự tại vãng sinh, phải là người như thế nào để có thể không cần người trợ niệm khi vãng sinh? (2)

- ✓ Chỉ khi nào sự tu tập của mình không có đủ lực thì mình mới cần sự trợ giúp của người khác, mong người khác giúp mình, việc này không phải là đơn giản.
- ✓ Cái duyên mà bạn gặp là thiện duyên hay là ác duyên, thiện duyên là một người giúp bạn vãng sinh, ác duyên là tìm đến gây phiền phức, những người đến giúp bạn trợ niệm có rất nhiều ý kiến, đó là sự phiền phức, nó có thể chướng ngại cho việc vãng sinh của bạn. Rất có thể là như vậy.
- ✓ Chúng ta không thể không biết cho nên chúng ta phải thực sự nỗ lực tu hành, biết tự nắm chắc việc niệm Phật vãng sinh Cực Lạc, để khẳng định ngay trong đời này, còn những thứ khác chỉ là những việc nhỏ nhặt không đáng kể, tùy duyên mà thôi.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (17)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (3)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (1)

Câu hỏi này rất hay. Người tu hành nên có chí hướng như vậy.

Chúng tôi thấy quá khứ có rất nhiều người tu tập có hiệu quả, khi lâm chung biết trước ngày giờ, vãng sinh tự tại. Thời cận đại cũng có, có thể thấy việc này là thật chứ không phải giả.

- *Tu nhân thế nào?* (1)

Muốn biết cách tu hành như thế thì chúng ta phải xem xét kỹ lại, những người được thành tựu đây, cách thức mà họ tu hành rất đáng để chúng ta tham khảo. Trong ký ức của chúng tôi có mấy vị ấn tượng sâu sắc nhất:

1- Người thứ nhất là đệ tử của pháp sư Đế Nhân niệm Phật (1)

Trước khi xuất gia ông có làm nghề vá nôi. Bạn cũng biết rồi đấy, ông ấy chỉ có niệm 3 năm mà đứng ra đi, ra đi rồi, còn đứng thêm 3 ngày nữa đợi sư phụ mình lo hậu sự cho mình xong. Đây mới thực sự là có tu tập.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (18)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (4)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (2)

- *Tu nhân thế nào?* (2)

1- Người thứ nhất là đệ tử của pháp sư Đế Nhàn niệm Phật (2)

- Ông cả đời sinh sống bằng nghề cu li, không biết chữ, chưa từng đọc sách, vì đời sống quá khổ;
- Nên ông tìm đến người bạn đã chơi từ thuở nhỏ của mình là Pháp sư Đế Nhàn là bạn của ông ấy đã cùng chơi chung với nhau, đều sinh trưởng ở miền quê, ngài xuất gia làm một vị sư phụ, cũng không dễ gì tìm được ngài, theo ngài để xuất gia, biết được nhân gian này quá khổ rồi.
- Lão hòa thượng thấy ông ấy không có biết chữ lại rất đần độn, hai thời công phu sớm tối cũng học không thuộc nữa. Cho nên ông ấy không ở chốn chùa chiền, đạo tràng, vì ở lại sẽ gây phiền.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (19)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (5)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vắng sinh tự tại? (3)

- *Tu nhân thế nào?* (3)

1- Người thứ nhất là đệ tử của pháp sư Đế Nhân niệm Phật (3)

- Ngài cạo tóc cho ông ấy, cũng bảo rằng không cần phải thọ giới và cũng không cần phải học kinh, không cần phải học cách sám pháp, đến miền quê Ninh Ba, tìm một ngôi chùa nhỏ không có người ở, ngài bảo ông ấy đến đấy ở.
- Ông trụ ở đấy rồi, ngài chỉ dạy cho ông một câu «Nam mô A Di Đà Phật», chỉ dạy có một câu này, ngài dạy ông phải niệm cho chân thành, niệm mệt rồi thì ông đi nghỉ, nghỉ khỏe rồi dạy niệm tiếp, tương lai nhất định sẽ có lợi ích.
- Ông ấy cũng không biết là có lợi ích gì. Ông này có thể thành tựu thực sự, ông nghe lời.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (20)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (6)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (4)

- *Tu nhân thế nào?* (4)

1- Người thứ nhất là đệ tử của pháp sư Đế Nhàn niệm Phật (4)

Sau khi ở lại ngôi chùa nhỏ này. Lão pháp sư Đế Nhàn có thâm danh và cũng có đạo hạnh, có tín đồ nên tìm 1 tín đồ ở gần đấy đến chăm sóc cho ông ấy, hộ trì ông ấy, đem gạo, dầu ăn, muối cho ông ấy, chăm lo đời sống cho ông ấy;

Ông ấy chỉ chuyên sâu vào pháp môn này suốt ngày từ sáng đến tối chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật, niệm mệt rồi thì nghỉ, nghỉ rồi niệm tiếp đúng 3 năm thì thành công. Ông ấy biết trước ngày giờ ra đi.

Trong ngôi chùa nhỏ đó có 1 vị hộ pháp, đó là bà cụ nấu cơm cho ông ăn, nấu 2 bữa trưa và chiều, buổi sáng ông tự nấu lấy.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (21)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (7)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (5)

- *Tu nhân thế nào?* (5)

1- Người thứ nhất là đệ tử của pháp sư Đế Nhàn niệm Phật (5)

- Một bữa nọ ông dời ngôi chùa nhỏ vào thành, còn đi thăm bạn bè họ hàng của mình. Sau khi về chùa ông nói với bà lão hộ pháp rằng:
  - Ngày mai bà không cần nấu cơm cho tôi ăn nữa.
- Bà lão này trong lòng nghĩ rằng thông thường sư phụ không có ra khỏi cửa, hôm qua vừa mới đi ra ngoài rồi chắc bạn bè mời ăn cơm nên ngày mai không cần phải nấu cơm.
- Sang ngày thứ hai lúc đến giờ ngọ bà lão không yên tâm nên sang chùa xem thử, kết quả là bà thấy sư phụ đang đứng tại nơi đó bà gọi mà không thấy trả lời, bà đến trước mặt nhìn kỹ thì đã thấy chết rồi, đứng mà chết.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (22)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (8)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (6)

- *Tu nhân thế nào?* (6)

1- Người thứ nhất là đệ tử của pháp sư Đế Nhàn niệm Phật (6)

- Bà vội đi tìm các cư sĩ khác bàn bạc bẩm báo cho pháp sư Đế Nhàn ở chùa Quán Tông hay.
- Lúc đó không có phương tiện giao thông như bây giờ, chỉ đi bộ, đi bộ qua rồi đi bộ về mất 3 ngày, ông đứng suốt 3 ngày.
- Tại sao người ta lại tu thành công? Vì họ không có vọng tưởng, không có tạp niệm, nhất tâm xưng niệm 3 năm thì thành công, nghiệp chướng tiêu trừ.
- Đây quả thật là có bản lãnh, quả thật có công phu, nguyên nhân cũng không có gì khác buông bỏ vạn duyên, nếu còn có chút vướng vương trong lòng, bạn có chút đeo mang thì coi như chịu thua, bạn sẽ không được tự tại.
- Cái lý đơn giản như vậy, xem thử coi chúng ta có chịu làm hay không.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (23)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (9)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (7)

- *Tu nhân thế nào?* (7)

2- Người thứ hai mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cáp Nhĩ Tân. (1)

- Bạn xem lại trong “Ảnh Trần Hối Ưc Lục” có ghi lại trước khi xuất gia ngài là một người thợ nề cũng là thành phần xuất thân từ lao động khổ cực.
- Sau khi xuất gia ngài làm công việc thường trụ hầu đại chúng, thường thì chúng ta gọi là tu khổ hạnh. Bình thường ngài chỉ niệm một câu Phật hiệu.
- Pháp sư Đàm Hư có tạo mấy ngôi chùa ở miền Bắc, chùa Cực Lạc cũng là Ngài tạo dựng nên. Sau khi ngôi chùa xây dựng hoàn thành, ngài mở ra một pháp hội truyền giới, đây là lần truyền giới lớn nhất trong Phật Giáo.
- Lão hòa thượng Đế Nhân làm hòa thượng đàm đầu, khi truyền giới phải có người trợ giúp, mọi người tìm khắp nơi. Ngoài pháp sư Tu Vô đến gặp mặt pháp sư Đàm Hư còn có hòa thượng Giáng Điền, sư trụ trì là pháp sư Định Tây.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (24)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (10)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (8)

- *Tu nhân thế nào?* (8)

2- Người thứ hai mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cấp Nhĩ Tân. (2)

Pháp sư Định Tây hỏi:

- Ông có thể làm được việc gì ?

Ông đáp:

- Tôi phát tâm chăm sóc người bệnh trong thời kỳ thọ giới.

Công việc này cũng rất quan trọng, trong thời kỳ thọ giới những bệnh lật vật như trúng gió cảm mạo đây cũng cần người chăm sóc.

Thế là ông đến phục vụ ở đây. Ông ở được khoảng 2 tuần thì ông lại đi tìm pháp sư Đàm Hư. Khi ấy pháp sư Định Tây cũng đang ở bên cạnh. Ông xin pháp sư Đàm Hư được nghỉ, ông nói là ông phải đi.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (25)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (11)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (9)

- *Tu nhân thế nào?* (9)

2- Người thứ hai mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cáp Nhĩ Tân. (3)

Pháp sư Đàm Hư là người rất có đạo hạnh, rất từ bi. Nếu bạn có việc phải đi thì Ngài cũng không quở trách.

Pháp sư Định Tây ở bên cạnh nghe vậy, không nén nổi cơn giận:

- Ông đến đây phát tâm chăm sóc người bệnh, đến được có 2 tuần, mà việc truyền giới phải mất khoảng 2 tháng, ít nhất là đợi đến kỳ thọ giới ông mới được đi. Tại sao ông lại không có lòng kiên nhẫn như vậy chứ?

Pháp sư trách móc ông ấy, sau cùng ông ấy nói:

- Không phải là tôi đi đến nơi khác mà là tôi sắp vãng sinh sang thế giới Cực Lạc rồi.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (26)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (12)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (10)

- *Tu nhân thế nào?* (10)

2- Người thứ hai mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cáp Nhĩ Tân. (4)

Hai vị hòa thượng này nghe rồi biết việc này quan trọng, không phải việc bình thường đâu, bèn hỏi ông ấy:

- Hôm nào ông đi?

- Chắc khoảng nửa tháng, tôi định đến từ biệt trước, không quá nửa tháng đâu.

Ông lại còn thỉnh cầu pháp sư Định Tây chuẩn bị cho ông 200 kg củi chẻ, tức là củi lửa để hỏa táng sau khi vãng sinh. Vị pháp sư thường trụ này nhận lời hết.

Sáng hôm sau ông lại đến tìm vị Hòa thượng

- Có chuyện gì thế?

- Thưa pháp sư hôm nay con phải ra đi rồi.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (27)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (13)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (11)

- *Tu nhân thế nào?* (11)

2- Người thứ hai mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cáp Nhĩ Tân. (5)

Lão hòa thượng vội tìm cho ông một phòng ở phía sau chùa, tạm thời kê một chiếc giường, ông ngồi trên đó và nói với pháp sư Định Tây:

- Pháp sư có thể thỉnh cho mấy vị pháp sư trợ giúp niệm Phật, tiễn tôi đi được không?

Đương nhiên là có rất nhiều người hoan hỷ, có rất nhiều người giúp ông ấy trợ niệm. Thế là trong khi trợ niệm người trợ niệm nói với ông ấy:

- Xưa kia những người trợ niệm thường làm những bài thơ, bài kệ để lưu lại cho đời sau làm kỉ niệm, pháp sư Tu Vô ông cũng làm vài bài kỉ niệm cho chúng tôi đi?

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (28)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (14)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (12)

- *Tu nhân thế nào?* (12)

2- Người thứ hai mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cáp Nhĩ Tân. (6)

Pháp sư Tu Vô nói:

- Tôi đâu có đi học, tôi đâu có biết chữ đâu, tôi cũng không biết làm thơ, cũng không biết làm kệ.

Nhưng sau cùng ông nói một câu rất thành thật, ý của ông chính là nói: Tu hành nhất định phải chăm chỉ, việc tu hành này nhất định không được giả .

Vậy thì mấy câu khai thị này, tuy là nói rất đơn giản nhưng khi mọi người nghe rồi cũng thấy rất là có ích. Thế là liền niệm Phật cho ông, niệm chưa đầy 15 phút thì ông ra đi. Đây là câu chuyện thuộc về hiện đại.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (29)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (15)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (13)

- *Tu nhân thế nào?* (13)

3- Người thứ ba: Cận đại hơn là: Xưa kia lúc còn ở Đài Loan, chúng tôi cũng có nghe, có mấy vị cư sĩ tại gia niệm Phật, biết trước giờ khắc, tự tại vãng sinh. (1)

Đại khái là khoảng 30 năm trước, có lần tôi ở Phật Quang Sơn, Phật Quang Sơn cử hành buổi tọa đàm tuyên về Phật học, tôi có tham gia.

Buổi tối, ánh trăng rất đẹp, tôi đứng bên bờ hồ phóng tầm mắt sang ngấm trăng, có một số, khoảng mười mấy vị bạn học cùng đi theo tôi, chúng tôi ở đó thảo luận về Phật pháp.

Không bao lâu sau, có một anh công nhân đi đến nhóm của chúng tôi, công trình của Phật Quang Sơn rất nhiều cho nên anh ấy có thâm niên làm công.

Anh công nhân này đã kể cho chúng tôi nghe một câu chuyện. Lúc bấy giờ anh kể cho chúng tôi nghe:

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (30)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (16)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (14)

- *Tu nhân thế nào?* (14)

3- Người thứ ba: Cận đại hơn là: Xưa kia lúc còn ở Đài Loan, chúng tôi cũng có nghe, có mấy vị cư sĩ tại gia niệm Phật, biết trước giờ khắc, tự tại vãng sinh. (2)

- Mới vừa năm rồi, thời gian gần đây, ở miền quê của anh – Làng Tương Vượng, ở miền quê đó có một bà lão, lòng dạ của bà rất lương thiện, rất từ bi, thích giúp đỡ người khác. Thuở còn sanh tiền, bà cũng không phân biệt rõ thế nào là thần, phật, hễ bất cứ nơi nào có chùa thì bà đi đến lễ, dâng hương, lễ Phật, bái thần.

Ba năm trước bà cưới vợ cho con trai, cô con dâu này là người hiểu biết Phật pháp, khuyên mẹ chồng không nên đi lung tung, cô lập bàn thờ bảo bà chân thành niệm A Di Đà Phật cầu sanh Tịnh Độ.

Bà lão này rất là có thiện căn, nghe cô con dâu nói vậy nên không đi lễ lung tung nữa, nhất tâm niệm A Di Đà Phật suốt 3 năm trời.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (31)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (17)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (15)

- *Tu nhân thế nào?* (15)

3- Người thứ ba: Cận đại hơn là: Xưa kia lúc còn ở Đài Loan, chúng tôi cũng có nghe, có mấy vị cư sĩ tại gia niệm Phật, biết trước giờ khắc, tự tại vãng sinh. (3)

Con trai và con dâu của bà rất hiếu thảo, hôm đó bà nói với họ đến giờ cơm tối bà nói «Hai con cứ ăn trước đi, đừng đợi mẹ để mẹ đi tắm».

Tất cả mọi người vẫn đợi bà ăn cơm, họ đợi rất lâu, họ lấy làm lạ sao bà tắm lâu thế. Họ đi xem thử quả thật bà đã tắm xong, nhưng trong phòng tắm không có bà, phòng ngoài cũng không có bà, sau cùng họ thấy bà đang ở phòng niệm Phật, mặc chiếc áo tràng ngay ngắn, chỉnh tề, tay cầm xâu chuỗi, đứng trước tượng Phật, đứng im nơi đó không nhúc nhích, gọi bà cũng không trả lời. Đến khi nhìn lại thì bà đã vãng sinh, đi rồi. Đứng vãng sinh, một bà lão tại gia niệm Phật 3 năm đứng vãng sinh”.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (32)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (18)

Câu hỏi 160: Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt, vãng sinh tự tại? (16)

- *Tu nhân thế nào?* (16)

3- Người thứ ba: Cận đại hơn là: Xưa kia lúc còn ở Đài Loan, chúng tôi cũng có nghe, có mấy vị cư sĩ tại gia niệm Phật, biết trước giờ khắc, tự tại vãng sinh. (4)

Anh ấy đã kể câu chuyện này cho chúng tôi nghe, anh ấy nói đây là câu chuyện có thật chứ không phải giả. Buổi tối hôm ấy, chúng tôi qua lại nói chuyện Phật pháp nghe anh ấy kể, khiến mọi người ấn tượng rất sâu sắc.

Niệm như thế nào để biết trước ngày giờ tự tại vãng sinh, đứng ra đi, ngồi ra đi, tự tại vãng sinh không có gì khác là **vạn duyên buông bỏ**, **nhất tâm hướng Phật** thì thành công rồi. Nếu còn chút xíu không buông bỏ được thì đó là nghiệp chướng, làm chướng ngại bạn vãng sinh, thậm chí làm chướng ngại bạn niệm Phật

Những thí dụ này chúng tôi đã tận mắt thấy qua, tận tai nghe qua có mười mấy vị, còn việc nghe nói thì càng nhiều hơn. Những câu chuyện này xảy ra gần đây, chúng tôi đã chứng kiến trong vòng 30 năm qua, cho nên câu chuyện này là thật, không có chút gì giả dối.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (33)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (19)

Câu hỏi 161: Trong khoảng thời gian rất ngắn trước khi vãng sinh. Chúng ta làm thế nào để cảm chắc tự tại vãng sinh mà không có sự trợ niệm? (1)

Trong Đại Ký Đầu Luận, quyển thứ 28 có một đoạn khai thị như sau:

«Lâm chung khoảnh khắc còn hơn sức tu cả đời, vì nó mãnh liệt như lửa, như đao».

Nghĩa là nói ngay trong đời này tuy mình không có thực sự có dụng công, đến khi lâm chung tuy thời gian rất ít, không có lâu nhưng mà nếu như lúc này thật sự chịu làm thì còn hơn cả một đời tu hành của người khác

Cả đời không tu hành, vậy mà còn hơn sự tu hành cả đời của người khác. Tại sao vậy? Vì họ tập trung tinh lực thực sự hành trì ngày đêm không gián đoạn cho nên được thành công.

Cho nên duyên là thứ quan trọng hơn bất cứ thứ gì, cái duyên hiếm có này không dễ gì gặp được. Biết được chân tướng của sự thật này, nên chúng ta phải nên quý tiếc khi chúng ta lâm chung có được cái duyên thù thắng này không? Vô cùng khó, không có cái duyên thù thắng này. Vậy thì hàng ngày mình phải biết tích công, lũy đức, tự dựa vào mình. Những người được thành tựu dựa vào chính bản thân có rất nhiều ví dụ, không cần phải dựa vào trợ niệm.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (34)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (20)

Câu hỏi 161: Trong khoảng thời gian rất ngắn trước khi vãng sinh. Chúng ta làm thế nào để cảm chắc tự tại vãng sinh mà không có sự trợ niệm? (2)

- Bạn thấy anh thợ vá nồi mà Lão Hòa thượng Đế Nhàn nói đấy, đâu có cần trợ niệm đâu, tự mình ra đi, đi bằng thế đi;
- Và những người am hiểu như chúng ta đây đều có biết pháp sư Tu Vô, pháp sư Tu Vô khi ra đi có được mấy người trợ niệm. Ngài đã thành công, biết trước thời khắc, lúc đó ngài tìm mấy người đến trợ niệm để thị hiện cho chúng ta thấy, công phu thành tựu rồi «Những gì mà tôi nói với quý vị đều là sự thật».
- Bà lão đứng vãng sanh ở làng Tương Vượng đó niệm Phật 3 năm, không có người trợ niệm.
- Ngoài ra còn một người bạn già là bà Cam ở chùa Kim Sơn cũng là một ví dụ, buổi tối ngồi vãng sinh mà không ai biết, cũng không có người trợ niệm.
- Trước mắt đây có cư sĩ Hoàng Trung Sương ở Thẩm Quyển cũng không có người trợ niệm.

Có rất nhiều thí dụ như vậy xảy ra ngay trước mắt chứ không xa xôi gì. Những việc xảy ra trước mắt rất nhiều, không phải chỉ bấy nhiêu thôi.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (35)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (21)

Câu hỏi 161: Trong khoảng thời gian rất ngắn trước khi vãng sinh. Chúng ta làm thế nào để cảm chắc tự tại vãng sinh mà không có sự trợ niệm? (3)

– Chuyện vãng sinh của ông Trần Quang Biển là vị lâm trưởng nhiệm kỳ trước của Cư sĩ Lâm Singapore (lúc đó tôi còn ở Singapore).

Tôi đã tận mắt chứng kiến, người trợ niệm là những người bạn học trong lớp bồi dưỡng của chúng tôi. Mọi người phát tâm trợ niệm, cứ 1 ban thì có 4 người thay phiên

Ông ấy biết trước giờ khắc, ông ấy đã viết trên giấy ngày tháng trước đó 3 tháng, hình như là ngày 7 tháng 8, tôi giảng xong, viết ra mười mấy cái 7-8, người nhà không biết ý gì và cũng không hỏi ông, đến ngày 7 tháng 8 ông ấy vãng sinh họ mới hiểu ra.

Ông đã viết trước đó 3 tháng. Làm vậy chứng tỏ là hiểu rõ lý, có nghe kinh. Lão cư sĩ Trần Quang Biển học Phật trong khi công việc rất là bận rộn nên không có nghe kinh, có dịp lễ tế hay pháp hội gì, thỉnh thoảng ông mới đến chùa thắp 1 nén nhang.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (36)

3. Ai là người không cần trợ niệm? (22)

Câu hỏi 161: Trong khoảng thời gian rất ngắn trước khi vãng sinh. Chúng ta làm thế nào để cảm chắc tự tại vãng sinh mà không có sự trợ niệm? (4)

- ✓ Lúc ông phát bệnh, ông không thể lên lớp học được mà ở nhà dưỡng bệnh. Lúc rảnh rỗi thì ông nghe kinh. Ngày nghe 8h, nghe suốt 4 năm. Những bài giảng bằng video của tôi ông ấy đều đem về xem hết.
- ✓ Trong khoảng thời gian 4 năm đó đã bù đắp cho cuộc đời của ông. Ông thành công rồi! Thật sự đã hiểu rồi. Tất cả buông bỏ, một câu niệm Phật, niệm đến cùng. Đây là điều mà chúng ta phải biết.
- ✓ Cho nên bạn phải hiểu trong thời gian lâm chung có ít, nhưng họ cố gắng dũng mãnh, dũng mãnh tinh tấn vượt qua cuộc đời.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (37)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (1)

Câu hỏi 162: Lão pháp sư có nói ở Đài Loan có một vị cư sĩ đã từng giữ chức duy na ở niệm Phật đường, nhưng lúc lâm chung lại không thích nghe tiếng niệm Phật, đuổi mọi người đi hết. Vậy chúng ta phải làm thế nào để đề phòng chương ngại này xảy ra? (1)

Đây là một vấn đề rất nghiêm túc đấy.

4.1. Vẫn còn luyến tiếc thế gian này (1)

Tuy là cả đời niệm Phật nhưng mà họ vẫn còn luyến tiếc thế gian này:

- không nỡ rời bỏ gia đình quyến thuộc,
- không thể buông bỏ tài sản của mình.

Cho nên khi lâm chung họ có biểu hiện sự tham sống, sợ chết. Dù tham sống, sợ chết đi nữa thì cũng vẫn phải chết. Nếu họ có khỏe mạnh sống lâu thì cũng phải chết.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (38)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (2)

Câu hỏi 162: Lão pháp sư có nói ở Đài Loan có một vị cư sĩ đã từng giữ chức duy na ở niệm Phật đường, nhưng lúc lâm chung lại không thích nghe tiếng niệm Phật, đuổi mọi người đi hết. Vậy chúng ta phải làm thế nào để đề phòng chương ngại này xảy ra? (2)

4.1- Vẫn còn luyến tiếc thế gian này (2)

Chúng ta nhất định phải đề cao cảnh giác điều này.

Cảnh giác đó là gì?

- Nghĩa là hàng ngày chúng ta phải xem xét nhẹ việc sanh tử này, phải lạnh nhạt với duyên đời, nhất định không được lưu luyến nó.
- Thế gian này tất cả đều là giả, con người đến khi già rồi thì phải nghĩ đến việc sắp ra đi.
- Phải giải quyết hậu sự như thế nào? Sau khi lo việc hậu sự rồi thì hãy buông bỏ hết tất cả, có ra đi cũng sẽ rất tự tại và công phu niệm Phật của bạn cũng sẽ có hiệu quả.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (39)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (3)

Câu hỏi 162: Lão pháp sư có nói ở Đài Loan có một vị cư sĩ đã từng giữ chức duy na ở niệm Phật đường, nhưng lúc lâm chung lại không thích nghe tiếng niệm Phật, đuổi mọi người đi hết. Vậy chúng ta phải làm thế nào để đề phòng chương ngại này xảy ra? (3)

4.2. Buông bỏ không được

- Điều đáng sợ nhất là gì? Là có chấp trước, không buông bỏ được, như vậy là hỏng rồi.
- Hoằng pháp lợi sanh cũng không phải là thật, cũng không nên cho nó là một việc gì ghê gớm.
- Nói buông bỏ thì buông bỏ liền, như vậy bạn mới được tự tại.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (40)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (4)

Câu hỏi 162: Lão pháp sư có nói ở Đài Loan có một vị cư sĩ đã từng giữ chức duy na ở niệm Phật đường, nhưng lúc lâm chung lại không thích nghe tiếng niệm Phật, đuổi mọi người đi hết. Vậy chúng ta phải làm thế nào để đề phòng chương ngại này xảy ra? (4)

4.3. Muốn buông bỏ - vạn sự tùy duyên?

✓ Cho nên Đức Phật dạy chúng ta tùy duyên, hai chữ này rất hay, tuyệt đối không được phan duyên.

✓ Tùy duyên nghĩa là gì?

- Là hằng thuận chúng sanh. Nếu có cơ hội thì chúng ta nỗ lực, nghiêm chỉnh thực hiện;
- Còn không có duyên thì không được khởi niệm, bạn thấy được vậy tự tại biết bao nhiêu.

✓ Phan duyên là gì?

Hiện tại có một số người không có cơ hội nên tìm cách tạo cơ hội, tạo điều kiện đó gọi là phan duyên rồi.

Phật dạy chúng ta tùy duyên là tùy theo cái đã có sẵn, tuyệt đối không thêm một tí gì về ý mình ở trong đó, đây mới thực sự gọi là tùy duyên.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (41)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (5)

Câu hỏi 163: Cả cuộc đời này tôi theo pháp môn niệm Phật rất là tốt, nhưng lâm chung lại bị nghiệp chướng, đó là không cần người khác trợ niệm, xin hỏi lúc này chúng con phải làm sao? (1)

[Làm sao ư?] Theo ý của họ thôi, chứ còn làm được gì nữa.

Tôi có thấy qua chuyện này: Bình thường niệm Phật rất là giỏi nhưng khi lâm chung lại tham sống, sợ chết, không chịu cho người khác trợ niệm, nghe đến câu A Di Đà Phật thì chán ghét, quả thật là khó, nhưng họ vẫn phải chết. Hạng người này chúng ta biết, họ vẫn phải luân hồi trong 6 đường như xưa thôi.

Vậy thì việc này chúng ta phải giải quyết trong thường ngày, đợi đến khi lâm chung e rằng sẽ không kịp.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (42)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (6)

Câu hỏi 163: Cả cuộc đời này tôi theo pháp môn niệm Phật rất là tốt, nhưng lâm chung lại bị nghiệp chướng, đó là không cần người khác trợ niệm, xin hỏi lúc này chúng con phải làm sao? (2)

4.4. Không sợ chết (1)

1- Phải thông đạt giáo lý «chết không hết» (1)

- Cho nên người niệm Phật không thể không thông đạt giáo lý, việc này rất quan trọng, hay nói cách khác, con người chắc chắn không phải chỉ có một đời này mà là có quá khứ, có vị lai, sống chết là một loại tự nhiên, ngày nay chúng ta gọi là trao đổi chất của tự nhiên. Hiểu rõ hiện tượng này thì sống chết cũng không có gì là quá sợ hãi.
- Người thật sự hiểu được chân tướng của nó, nghĩa là chúng ta hiểu rằng sống chết cũng giống như là thay chiếc áo khác vậy.
- Được tự tại như vậy, không có một chút xiu nào là sợ hãi, bỏ thân, thọ thân cũng giống như là mặc y phục, thay y phục vậy.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (43)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (7)

4.4. Không sợ chết (2)

1- Phải thông đạt giáo lý «chết không hết» (2)

Câu hỏi 164: Bên cạnh con có một lão cư sĩ 70 tuổi, bà là người rất chân thật, thời gian quy y chưa lâu, bây giờ bộ não teo lại, ăn uống đều phải nhờ người khác giúp, lúc chưa phát bệnh bà nói là khi lâm chung nhờ con trợ niệm, con vội vã nhận lời. Con đã đem tượng Phật, máy niệm Phật sắp đặt xong và bà cũng rất vui. Nhưng đến một thời gian sau, bệnh tình không có tiến triển mà bà cũng không chịu niệm Phật, con nhắc niệm Phật thì trong lòng bà không vui, không thích nghe, con sợ bà sanh tâm xấu nên không đến thăm nữa. Xin hỏi con phải làm thế nào để giúp bà ấy đây? (1)

- ✓ Quả thật là giống như bạn nói đấy, bạn không đến nữa thì cũng được, hoặc đứng bên ngoài thăm dò xem thử coi tình trạng của bà gần đây như thế nào. Những hiện tượng này là thuộc về nghiệp chướng hiện tiền.
- ✓ Xưa kia, lúc còn ở Đài Loan, tôi có gặp qua trường hợp này. Khi giảng kinh hình như tôi có đề cập đến vấn đề này mấy lần.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (44)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (8)

4.4. Không sợ chết (3)

1- Phải thông đạt giáo lý «chết không hết» (3)

Câu hỏi 164: (2)

- ✓ Xưa kia cư sĩ Lâm Đạo Kỳ phó hội trưởng hội niệm Phật chùa Lâm Tế Viên Sơn. Là một người rất kiên thành và ông cũng đều rành hết pháp khí, hội niệm Phật mỗi một tuần tập trung lại niệm Phật và ông làm duy na, dẫn chúng niệm Phật.
- ✓ Ông qua đời cũng vì là mang chứng bệnh ung thư. Khi lâm chung, tình trạng cũng giống như bà lão này, nghe niệm Phật thì thấy phiền ghét, không chịu để người ta niệm Phật cho mình. Đây là nghiệp chướng hiện tiền.
- ✓ Cho nên chúng tôi nghe và nhìn thấy hiện tượng này, chúng tôi cũng coi họ như là chư Phật, Bồ Tát thị hiện

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (45)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (9)

4.4. Không sợ chết (4)

Câu hỏi 164: (3)

2- Hàng ngày phải tiêu trừ nghiệp chướng (1)

Do đó, nên biết thường ngày việc tiêu trừ nghiệp chướng đây chúng ta phải nghiêm túc, nỗ lực thực hiện, để đến khi lâm chung nghiệp chướng hiện tiền, chúng ta không biết phải làm sao vậy. Thật sự cho dù là thần tiên cũng không giúp được gì đâu. Nhất định phải nghiêm túc tiêu trừ nghiệp chướng ngay trong đời sống hàng ngày. Vậy thì căn bản phải tiêu trừ nghiệp chướng.

Trong các buổi giảng chúng tôi cũng thường đưa ra vấn đề này, đó là cùng khuyên lẫn nhau. Cái căn nguyên của nghiệp chướng là «Tự tư, Tự lợi, Thị phi, Nhân ngã, Ngũ dục, Lục trần, Tham, Sân, Si, Mạn» [16 chữ]. Đây là cái căn gốc của nghiệp chướng.

Nếu không đoạn cái gốc này, nếu không nhổ nó đi, thì chúng ta dù niệm Phật cũng không được vãng sinh. Cho dù khi lâm chung không có (cái 16 chữ này), nhưng mà nghiệp chướng hiện tiền này thì cũng có thể chỉ sanh vào 3 đường lành. Nếu muốn thoát ly tam giới, vãng sinh Tịnh Độ thì rất là khó. Chúng ta nhất định phải hiểu cái lý này.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (46)

4. Trước niệm Phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm Phật, là sao? (10)

4.4. Không sợ chết

Câu hỏi 164: (4)

2- Hàng ngày phải tiêu trừ nghiệp chướng (2)

Đường chủ niệm Phật đường thường treo “Khẩu đầu thiên” nơi mình. Câu nói này chúng ta không nên khinh rẻ, coi thường.

Ghi chú: “Khẩu đầu thiên”: Cũng gọi Khẩu đầu tam muội. “Thiên” nói ở đầu môi, chót lưỡi, chứ không có công phu tu trì chân thực để thâm nhập Lí Thiên. Trong “Thái căn đàm” có câu: Chỉ giảng nói suông về Thiên, mà không tu luyện thực sự là Khẩu đầu thiên. [X. điều Thị chúng trong Thiên quan sách tấn của Thiền sư Hoàng ba Hi vận ở Quân châu].

4.5. Phải buông bỏ vạ duyên

Phải buông bỏ thế giới thân tâm, chân thật niệm Phật, lời nói này rất quan trọng, nếu thật muốn niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, phải ghi nhớ cho chắc.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (47)

Xt: Buông xả là gì? (trích Cộng tu khai thị 8 – HT Tịnh Không) (1)

1- Bồ thí ba la mật:

▪ Tài sắc, danh, thực, thùy buông xuống

Trên thế gian những thứ tài, sắc, danh, lợi đều không thể mang theo, đã không mang theo được thì nó là giả tạm, chúng ta hãy xem nhẹ nó, buông bỏ nó đi chớ có vướng vẩn.

Riêng những thứ có thể mang theo chúng ta phải sốt sắng tích cực mới là đúng.

Khi về đến Thế Giới Cực Lạc mọi người đều có trí tuệ, thần thông, đạo lực giống y như Phật A Di Đà, điều này thật đáng quý! Trong đời này chúng ta may mắn gặp được nhân duyên thù thắng như vậy. Kinh Vô Lượng Thọ là giảng cho ai? Chính là giảng cho chúng ta. Thế Giới Cực Lạc là quê hương của chúng ta. A Di Đà Phật là thầy của chúng ta. Ngài chiếu cố dạy dỗ chúng ta vô cùng chu đáo.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VÃNG SANH? (48)

Xt: **Buông xả là gì?** (trích Cộng tu khai thị 8 – HT Tịnh Không) (2)

1- **Bố thí ba la mật:**

Đem thân, tâm, thế giới buông xuống

- Do đó chúng ta phải đem cái thân mang tính cách vật chất nhục thể và cái tâm (tức khởi tâm động niệm) buông bỏ đi, vì khởi tâm động niệm là giả. Bạn xem ý niệm trước vừa diệt, ý niệm sau liền sinh ra; chúng ta thuộc tướng sinh diệt, phàm là tướng sinh diệt đều không có thật, là giả.
- Đã là giả chớ có vướng bận với nó hãy buông bỏ, thân tâm thế giới, thế giới không ngoài hiện tượng thiên nhiên, hiện tượng vật chất, hiện tượng ý niệm của chúng ta;
- Buông bỏ chính là bố thí Ba La Mật như trong Lục Độ mà Bồ Tát tu hành. Bố thí là phải tu điều này, mục đích bố thí là dạy chúng ta buông bỏ. Những gì là giả thì toàn bộ buông xả;

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (47)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (11)

4.6. Niệm Địa Tạng Bồ tát 1000 ngày để tiêu nghiệp chướng trước khi niệm Phật có được (1)

Câu hỏi 165: Trong kinh Địa Tạng có nói thiện nam tử, thiện nữ nhân, khi lâm chung đều bị vô lượng quỷ thần đến gây chướng ngại, hà huống gì chúng sanh đời nghiệp, khởi tâm động niệm, thấy đều là tội, thấy đều là nghiệp, không nên xem thường nghiệp nhỏ, tội nhỏ thì nó có thể ngang thánh đạo; Lại nói nếu có người mỗi ngày niệm danh đức Địa Tạng 1000 tiếng niệm đúng 1000 ngày thì sẽ được quỷ thần ủng hộ, khi lâm chung sẽ không bị chướng ngại. Người tu pháp môn niệm Phật, để khi lâm chung không bị quỷ thần gây chướng ngại, ngày nào cũng phải niệm danh hiệu Đức Địa Tạng, ngày nào cũng phải niệm 1000 tiếng và phải niệm đủ 1000 ngày xin hỏi như thế có được không? Có phải là tạp trợ niệm không? (1)

Có thể!

Không có gì là «tạp trợ niệm», mà nói là «trợ trợ niệm».

Vì bạn trợ niệm nên có kỳ hạn, còn một ngàn ngày, mỗi ngày niệm đủ một ngàn tiếng, niệm đủ một ngàn ngày, một ngàn ngày là 3 năm.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (48)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (12)

- *Niệm Địa Tạng Bồ tát 1000 ngày để tiêu nghiệp chướng trước khi niệm Phật có được (2)*

Câu hỏi 165 (2)

Khi bạn ở địa vị mới học, dùng pháp này làm trợ tu, dùng niệm Phật làm chánh tu, chánh tu là tu cho đến chết, là suốt cả cuộc đời chúng ta, công phu không được thiếu ngày nào, trợ tu thì trong 3 năm. Phương pháp này không thể coi là tạp tu, cũng tương đối là chuyên tu. Được.

Vậy không niệm có được không? Không niệm cũng được. Vì sao? Vì bạn chuyên niệm A Di Đà Phật mà quỷ thần đều tôn kính Đức A Di Đà Phật. Nếu chuyên niệm Đức A Di Đà Phật thì khi mình lâm chung quỷ thần sẽ không đến nhiễu loạn.

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (49)

4. Trước niệm phật, lâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao? (13)

- *Niệm Địa Tạng Bồ tát 1000 ngày để tiêu nghiệp chướng trước khi niệm Phật có được (3)*

Câu hỏi 165 (3)

Ở ngay cư sĩ Lâm của chúng ta đây, lão Lâm trưởng Trần Quang Biển vắng sanh, các oán thân trái chủ của ông ấy có đến đây xin quy y và có nói rất rõ ràng, mà lại có rất đông người nữa, tất cả đều là oán thân trái chủ của lão cư sĩ Trần, họ nhìn thấy lão cư sĩ niệm Phật vắng sanh, trong lòng rất là vui, rất là ngưỡng mộ, không có chút xú chướng ngại nào.

Những oán thân trái chủ này đã theo pháp sư đến cư sĩ Lâm, vì họ không ác ý, nên thần hộ pháp của cư sĩ Lâm không ngăn cản, để cho họ vào, họ đến đây với 2 mục đích: Một là xin được quy y, hai là xin được nghe kinh.

Cư sĩ Trần Quang Biển không có niệm danh hiệu Đức Địa Tạng, chỉ có niệm danh hiệu Đức A Di Đà Phật. Đây cũng là tấm gương rất tốt cho chúng ta noi theo.

MỤC LỤC

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VẮNG SANH? (50)

1. Lâm chung không có người trợ niệm phải làm sao?

- Nỗ lực để biết trước ngày giờ ra đi
- Muốn biết trước ngày giờ ra đi phải làm gì?

1- Ngoài niệm Phật A DI ĐÀ thì vạn duyên buông bỏ

2- Muốn buông bỏ vạn duyên phải làm sao?

- Bình thường tích công chứa đức nhưng không hưởng
- Lúc nào hưởng? Đến lúc lâm chung hưởng

3- Chỉ cần làm 20% những gì Kinh Vô Lượng Thọ dạy

4- Làm dưới 20% phải có thiện tri thức trợ niệm

2. Lâm chung không gặp thiện duyên phải làm sao?

- Thường ngày phải thường xuyên niệm Phật
- Có thể dùng máy niệm Phật
- Có chân tín, chân nguyện, thực sự niệm Phật

1- Buông bỏ vạn duyên

2- Vạn duyên gì?

- Không người trợ giúp thì phải biết trước ngày giờ ra đi

MỤC LỤC

CHƯƠNG XI: LÀM THẾ NÀO ĐỂ TỰ TẠI VĨNG SANH? (51)

3. Ai là người không cần trợ niệm?

4. Trước niệm phật, tâm chung chán ghét tiếng niệm phật, là sao?

4.1- Vẫn còn luyến tiếc thế gian này

4.2- Buông bỏ không được

4.3. Muốn buông bỏ thì vạn sự tùy duyên?

4.4. Không sợ chết

1- Phải thông đạt giáo lý «chết không hết»

2- Hàng ngày phải tiêu trừ nghiệp chướng

4.5. Phải buông bỏ vạn duyên

4.6. Niệm Địa Tạng Bồ tát 1000 ngày để tiêu nghiệp chướng trước khi niệm Phật có được

HẾT CHƯƠNG XI

**Giác hải hư không khởi
Ta Bà nghiệp sóng trào**

**Ai muốn lên bến giác
Cực Lạc sẵn thuyền về**

THUYỀN TỬ TẾ ĐỘ - TRỰC VANG TÂY PHƯƠNG

